

ΙΚΕΣΙΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ**Σταυρούλα Γιαννού**

Πεπλανημένον πρόβατον είμαι και ζήτησόν με,
Χριστέ μου ως φιλόανθρωπος, πρόφθασον, λύτρωσέ με.
Ιησού, γλυκύτατε Ιησού, παμπόθητε Σωτήρ μου,
Ιησού μου γίνε έλεος και σώσον την ψυχήν μου.
Να μου χαρίσεις δάκρυα, ως του Δαυίδ να κλαίω
κι ως τον Πέτρον να θρηνώ κι ως τον ληστήν να λέω,
το μνήσθητί μου Κύριε, με πόνο να φωνάζω
και ως τον άσωτον υιόν, το ήμαρτον να κράζω.
Ν' αναστενάζω εκ ψυχής, ως η γυνή εκείνη,
που άλειψε τους πόδας σου με μύρα και εθρήνει
κι έβρεχε τους πόδας σου, από τα δάκρυά της,
να εξαλείψεις ως Θεός, τ' αμαρτήματά της.
Πάρασχε, ικετεύω Σε και εμέ της τρισαθλίας,
δάκρυα κατανύξεως και τρόπον μετανοίας,
Ιησού μου ωραιότατε, Ιησού μου ευλογημένε,
Ιησού μου υπεράγαθε, Χριστέ μου αγαπημένε.
Ιησού τροφή των εκλεκτών, Ιησού χαρά αγγέλων,
πιστεύω εις την δόξαν σου, στην χάρη σου πιστεύω.
Πιστεύω σαν θα κατεβείς στη γη, όλους να μας κρίνεις,
Χριστέ μου Πολυέλεε, έλεος να μας δίνεις,
Για μια αμαρτωλή ψυχή, για μια ζωή αθλία,
που θέλει ν' αφοσιωθεί στα ουράνια, τα Θεία.
Με τ' αμαρτήματα πολλά, που έχω καμωμένα,
Χριστέ μου, αφάίρεσέ μου τα, νά'ρθω κι εγώ με Σένα.
Εγώ σ' εσταύρισα Χριστέ με τ' αμαρτήματά μου,
που έπραξα η τάλαινα, εις τη νεότητά μου.
Μα δώσε μου συγχώρεση, ως τον ληστήν και πόρνην
και ως τον άσωτον υιόν καθώς και τον Τελώνην.
Όλοι ας μετανιώσουμε, το ήμαρτον να πούμε,
κι απ' το γλυκό Σωτήρα μας, έλεος να ζητούμε.
Κι όταν θα έρθει η στιγμή να δώσω την ψυχή μου,
σε Σε τον Πολυέλεο, σε Σε τον λυτρωτή μου,
τα Χερουβείμ, τα Σεραφεείμ να' ναι τότε μαζί μου,
για να με παραδώσουνε, σε Σένα τον Σωτήρ μου.
Βοήθησέ μας Κύριε, να φωτιστούμε όλοι,
όπως εφωτισθήκανε οι Δώδεκα Αποστόλοι,
που ήτανε αγράμματοι κι ασήμαντοι ψαράδες
και τώρα υπερβαίνουνε, σοφούς Καθηγητάδες.

Σημείωση: Τους πιο πάνω στίχους, κατέγραψα, από γυναικείο μοναστήρι της Ελλάδος και τοποθέτησα τον τίτλο "Ικεσία στο Χριστό".